

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164416064/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Faust

ikke volde dem altfor stor glæde, hvis lyst det er at lure. Ja, ja, god fornøjelse; jeg kunde gjerne ha gået med, men jeg skal ind og smøre fjedervognen, så jeg har ikke tid.

Nej, sae Karen lettet.

Nej, gentog Henrik og lo. — Du kan nok gå alene for en gangs skyld.

Henrik sad alene i sin dagligstue og røg tobak. I aften skete altså begyndelsen; om et par aftener kom fortsættelsen, så om en god tid kom der igen lidt til; det skulde gå langsomt. Det skulde gå med forfærdelig langsomhed; først om et år skulde de hver for sig begynde at tænke over det; om endnu et år skulde de tænke over det i fællesskab, og så var der endda et stykke igen, inden det blev til alvor. Det var latterligt at tænke på, men under Henriks latter vandrede hans skinsyge i sit gamle spor, ikke levende som en virkelig skinsyge, men visen og grå som en overlevet genganger, der går sin natlige vanegang på de gammelkendte steder. Henrik hilste på spøgset, stadig rygende, og tænkte: Du kan ikke gøre mig bange, jeg har flere af din slags.

Men det andet med Karen og Jesper var forbandet langsomt og kedeligt at tænke på; skulde han dog ikke gi det gamle hjulværk et skub, så det kunde forlyste ham med at løbe løbsk?

En aften på slutningen af sommeren, da han igen sad i borgestuen og røg, kom Karen ind fra en af sine ture; det gik såmænd ikke tit på med dem, men de kunde undertiden trække noget længe ud, og det var tilfældet i aften, det var lidt over sengetid. Da Karen så ham, skulde hun efter sin sædvane til at gå ud af stuen igen uden at sige noget, men Henrik tog piben af munden og sae:

Vent lidt, sæt dig ned; jeg vil sige dig noget. Nej, sæt dig